

Hura! Pa so spet (podaljšane) počitnice!

Leto za eno samo točko

Generalna skupščina OZN je proglasila leto 1981 za mednarodno leto invalidov. Določila je tudi geslo: »Popolno sodelovanje in enakopravnost invalidov.«

Prav. V marsikateri instituciji, družbeno-politični organizaciji ali nasploh organizaciji si bodo ali so si že v koledarje in programe zapisali: aktivnosti v zvezi z mednarodnim letom invalidov. Tako kot si zapišejo tudi druga »mednarodna leta« oziroma so si jih že zapisovali.

Toda močno se nam zdi, da bomo tudi tokrat obstali neke med govori, deklaracijami dokumenti in peticijami. Imeli smo že mednarodno leto žensk, ki smo ga vsi silno podpirali, pa mednarodno leto otroka, za katerega smo bili z vsem srcem (vsaj v tem primeru smo v Ljubljani resnično nekaj storili, saj je navsezadnje izvajanje samopri-spevka najbolj konkretna manifestacija v korist otrok)...

Tudi tokrat torej nekateri že pišejo obsežne (in predvsem neznansko splošne) programe v zvezi z omenjenim letom. Treba je to, morali bomo ono, dobro bi bilo tisto in tako dalje. Cel kup točk, ki so silno lične in zgovorne ter na podlagi katerih ob koncu leta tisti, ki si jih zapiše, lahko pobere za koš pozitivnih točk.

Spominjam se akcije, ki jo vsako leto za invalide prireja neki slovenski tednik. Brez visokoletečih programov in nazivov — preprosto, invalidom želijo vsaj enkrat na leto pripraviti izlet, na katerem se bodo lahko resnično sprostiti, zabavali. In to za marsikaterega invalida tudi zares pomeni edino priložnost za kaj takšnega. Pripeljali so se z avtobusi v lep, sodoben, »dobro stoječ« hotel,

kjer so jim pripravili kosilo in program. Toda vse skupaj se je, kljub vsej volji prirediteljev in gostiteljev, končalo pri stopnicah. Strmih stopnicah, pri množici stopnic. Brez dvigala, brez posebnih potk, (klančin) po katerih bi peljali invalide, ki so »obsojeni« na voziček. Spremljevalci so se potili skoraj celo uro, predno so na rokah prenesli vse nepokretne udeležence izleta v restavracijo hotela — za katerega je arhitekt bojda celo dobil neko nagrado...

Čisto na kratko — ne izmišljajmo si najrazličnejših nalog in točk, uresničimo vsaj eno: začnimo odpravljati arhitektonske ovire, ki invalidom že v osnovi preprečujejo vstop v svet »zdravih«. Predpise v zvezi s tem imamo, in to dokaj konkretne in ostre. Treba jih je, seveda ne le v letu invalidov, samo izvajati ter poklicati na odgovornost vse, ki so (tudi še potem, odkar smo omenjeni predpis sprejeli) izrisali ter nato odobrili projekte, ki ne upoštevajo tovrstnih načel.

Pa četudi bi bila to edina točka v letošnjem letu, bi pomenila veliko več kot vse tone govorov in programov.

Ta naloga za nas ne bi smela biti pretežka. Kajti kljub vsemu se moramo zavedati, da bodo marsikje po svetu letos šele začeli razmišljati o dostojanstvu človeka, o njegovem socialnem in družbenoekonomskem položaju — pri nas pa moramo le nadaljevati z usmeritvijo, da invalid je in mora biti enakopraven član družbe, ki smo ji nedvomno že doslej dali veliko vrednejšo podlago kot drugod po svetu.

Vendar, nekaj besedic »toda« je kljub vsemu ostalo. Vedno ostajajo. Poskrbimo za to, da jih bo ob koncu letošnjega leta manj!

VSEBINA:

STRAN 2: Naš stenčas

STRAN 4: Kljub vsemu
uspešno v letu 1980

STRAN 5: Mobilia — majhni,
vendar prizadevni

STRAN 6: Uspehi so plod
njihovih rok

STRAN 7: O kadrovski politiki

STRAN 8: Pestro športno leto

STRAN 10: Zakon je »pozabil«
na mlade družine

STRAN 11: Varno v prometni
vrvež

STRAN 12: Kdaj po opravkih?

STRAN 13: Popis prebivalstva

STRAN 14: Moda '81

STRAN 15: Strojvodja
Ivan Žagar

KRŽIŠNIKU KRAIGHERJEVA NAGRADA

Med petimi dobitniki nagrade Borisa Kraigherja, ki jih vsako leto podeljujejo posameznikom, ki se posebej izkažejo pri vodenju gospodarskih organizacij, je tudi generalni direktor Titovih zavodov Litostroj Marko Kržišnik.

Marko Kržišnik je to nagrado dobil za uspešno vodenje Litostroja v letih 1970—1980, ko se je Litostroj uveljavil s svojimi kakovostnimi izdelki v številnih državah širom sveta. Ob vsem tem pa je posebej pomembno, da so v Litostroju številne izdelke sami skonstruirali in si tako zagotovili nemoteno prodajo v vseh področjih sveta.

Pogovor z Markom Kržišnikom bomo objavili v naslednji številki Javne tribune.